

Måndagen den 1 Mars.

Kl. 2 e. m.

§ 1.

Med anledning af sjukdomsförhinder för Herr Talmannen leddes under detta sammanträde förhandlingarne af Herr vice Talmannen.

§ 2.

Föredrogos och hänvisades till Stats-Utskottet Kongl. Maj:ts nådiga Propositioner:

1:o med förslag till utgiftsstater för skogsstyrelsen, skogsstaten och skogsläroverken, att gälla från och med år 1870;

2:o angående förändring i sättet för räntans och kronotondens utgörande.

§ 2.

Följande på bordet hvilande ärenden föredrogos, men blefvo för andra gången bordlagda, nemligen:

Konstitutions-Utskottets Utlåtande N:o 3;

Stats-Utskottets Utlåtanden N:ris 29—35;

Bevillnings-Utskottets Betänkanden N:ris 2—5;

Andra Kammarens Fjerde Tillfälliga Utskotts Utlåtanden N:ris 1—6 (i samlingen N:ris 5—10); och

Andra Kammarens Femte Tillfälliga Utskotts Utlåtanden N:ris 4—7 (i samlingen N:ris 11—14).

Af dessa, för andra gången sålunda bordlagda ärenden, beslöt Kam-maren, med bifall till Herr vice Talmannens derom gjorda framställning, att Stats-Utskottets Utlåtanden N:ris 32—35, som afhandlade regleringen af utgifterna under Riks-statens fyra första Hufvudtitlar, skulle till afgörande företagas nästa Fredag den 5:te innevarande månad samt dessa hufvudtitlars slutliga handläggning, om så erfordrades, näst derpå följande dag fortsättas.

§ 3.

Justerades Protokollsutdrag rörande det under § 2 härofvän omför-mälda ärende.

§ 4.

Ordet begärdes af

Herr Liss Olof Larsson: Då vi nu hafva fått några af Hufvudtitlarne på bordet, och det äfven blifvit bestämdt, när behandlingen af dem skall börjas, vågar jag taga mig friheten hemställa, om icke Talmanskonferensen vid bestämmandet af sättet för denna behandling kan åstadkomma någon förändring emot förfarandet vid förra riksdagen.

Vi minnas säkerligen alla, huru vid förra riksdagen man vid behandlingen af Hufvudtitlarne gick till väga med en brådska, som jag tviflar på om den kan vara förenlig med ett grundligt och fullständigt pröfvande af alla dervid förekommande frågor. Vi minnas, säger jag, huru vi arbetade dagligen, tills Hufvudtitlarne voro genomgångna, för- och eftermiddagar ända till 10, 11 à 12 timmar om dagen. Jag tror likväl, att det under ett så brådstörtande arbete ej med bästa vilja kan vara möjligt att hinna följa med och taga den noggranna kännedom af frågorna, som vederbör.

Det är derföre som jag vågar hemställa till Herr vice Talmannen och öfriga ledamöter af talmanskonferensen, att de vid bestämmande af tiden och sättet för föredragningen af Hufvudtitlarne måtte, om möjligt, ställa så till, till exempel genom indragning af ett eller annat eftermiddagsplenium eller på något annat sätt, att vi erhålla åtminstone någon tid öfrigt att kunna taga kännedom om de många och olikartade frågor, som för hvarje dag skola förekomma; utan att vilja föreslå någon viss tid såsom för sådant ändamål behöffig, det jag öfverlemnar åt talmanskonferensen att bedöma, har jag likväl ansett mig böra göra denna hemställan, emedan jag tror, att vårt förnämsta sträfvande här ej bör gå ut på att göra ifrån oss arbetet så fort som möjligt, utan att behandla alla förekommande frågor så grundligt och fullständigt som möjligt.

Herr Björck: Såsom jag uppfattade de ord, som från Talmansbordet yttrades, har här intet annat blifvit till Kammaren hemställt, än att de fyra Hufvudtitlar, hvilka i förra veckan ingingo från Stats-Utskottet, skulle företagas till behandling om Fredag. Dessa Hufvudtitlar äro ej vidlyftiga, och Kammarens ledamöter hafva haft tillfälle att om deras hufvudsakliga innehåll taga kännedom genom Kongl. Maj:ts Proposition. Man kan således svårligen benämna det ett obehörigt påskyndande, då man nu ytterligare haft sex dagars tid att göra sig förtrolig med innehållet af dessa titlar. De återstående hafva ej ännu inkommit och väntas först om Onsdag eller Torsdag, så att deras behandling icke kan ifrågakomma förr än under loppet af nästa vecka.

Medan jag har ordet, kan jag ej underlåta att något beröra de yrkanden, som tid efter annan blifvit framställda, att hvarje Hufvudtitel borde behandlas särskildt för sig och oberoende af de andra, ett förfaringsätt, som efter hvad man vet i forna tider begagnades, men hvilket allmänt ansågs vara otjenligt och sämre än det under senaste riksdagar

begagnade. Det måste för en hvar vara särdeles viktigt, att, innan han går att fatta sitt beslut i fråga om något särskildt anslag, komma i tillfälle att egna statsregleringen i dess helhet eller åtminstone någon större del deraf en överblick. Det vore derföre utan tvifvel att föredraga, om alla Hufvudtitlarne på samma gång lades på Kammarens bord; men om sådant icke alltid är möjligt, synes mig Stats-Utskottet dock hafva gjort hvad som skäligen kan begäras, då det kunnat på en gång aflemna fyra Hufvudtitlar och samtliga de öfriga några dagar derefter. Detta skulle ej vara möjligt, om ej inom Utskottet arbetet vore regleradt på sådant sätt, att dess särskilda afdelningar behandlade ärendena med största skyndsamhet, och kanslipersonalen på eftermiddagarne och under Kamrarnes plenidagar uppsatte förslag till betänkanden i mån som pröfningen inom afdelningarne fortgår. På detta sätt blifva verkligen betänkandena färdiga nästan samtidigt inom afdelningarne; och det är derefter en pligt för det gemensamma Utskottet, att i sin ordning behandla saken så fort sig göra låter och i sitt sammanhang. Jag föreställer mig, att den tid, som lemnats Riksdagen till Betänkandenas granskning är tillräcklig, och att således något skäl ej finnes att afvika från det från Talmansbordet framställda förslag.

Herr Sjöberg: Jag kan ej neka till, att jag instämmer i syftningen af Herr Liss Olof Larssons anförande. Jag hade nemligen önskat, att Hufvudtitlarne icke till behandling företagits så tidigt, som genom Kamrarnes bifall till Talmanskonferensens framställning derom nyss blifvit bestämdt. Bättre hade, efter min åsigt, varit, att man erhållit något mera tid att sätta sig in i frågorna, än fallet nu blifver, åtminstone för dem, som arbeta i Utskotten.

Emellertid torde Herr Liss Olof Larssons framställning icke hafva bort ställas till Talmanskonferensen utan till Herr Talmannens goda hjerta, så att han ej måtte anstränga oss alltför mycket genom arbete natt och dag med den förestående statsregleringen, utan lemna oss någon frist för att tänka på de saker, som skola förekomma. I den form, denna framställning nu förekommit, kan den endast innebära en vördsam anhållan till Herr Talmannen, att han måtte taga i nådigt betraktande, hvad våra svaga krafter tåla vid.

Jag anser således, att Herr Liss Olof Larssons framställning icke bör till någon Kamrarnes åtgärd föranleda.

I anledning af de sålunda afgifna yttrandena erinrade Herr vice Talmannen hurusom, genom Kamrarnes nyss fattade beslut, tiden för de fyra första Hufvudtitlarnes föredragning redan blifvit bestämd; antydande Herr vice Talmannen att, hvad anginge tiden för de följande Hufvudtitlarnes föredragning, beslutet derom lämpligen torde kunna fattas i sammanhang med en framdeles skeende bordläggning af dessa, ännu icke till Kamrarnen inkomna Hufvudtitlar.

§ 5.

Anmäldes och bordlades:

Bevillnings-Utskottets Betänkanden:

N:o 6, i anledning af väckt motion om åtgärders vidtagande för att hämma oloflig varuinförsel;

N:o 7, i anledning af inom Första Kammaren väckt motion om särskild beskattning af tobak;

Lag-Utskottets Utlåtande N:o 4, i anledning af väckta motioner om ändringar i Konkurslagen den 18 September 1862;

Andra Kammarens Fjerde Tillfälliga Utskotts Utlåtanden:

N:o 7 (i samlingen N:o 15), med anledning af Herr Z. Grapes motion, N:o 159, angående förändrade bestämmelser i afseende å kompetens till åtskilliga tjänster inom Norrbottens län;

N:o 8 (i samlingen N:o 16) angående Herr C. F. Ridderstads motion, N:o 298, om tillägg i gällande post-taxa angående postförvaltares arfvode för tidningars försändande;

N:o 9 (i samlingen N:o 17), angående Herr Per Erikssons motion, N:o 231, om ändring uti 20 § af Instruktionsen för cheferne vid flottans båtsmanskompanier den 17 November 1818; och

N:o 10 (i samlingen N:o 18), i anledning af väckt motion om ändring i Kongl. Instruktionsen för Landshöfdingarne i rikets län och de vid länsstyrelserna anställde tjänstemän af den 10 November 1855.

Sammanträdet afslutades kl. $\frac{1}{2}$ 3 e. m.

In fidem
H. Husberg.